

Stanowisko Polskiej Geodezji Komercyjnej, Geodezyjnej Izby Gospodarczej i Stowarzyszenia Kartografów Polskich dotyczące zakresu przedmiotowego i podmiotowego projektowanej ustawy o zawodzie geodety.

I. Zakres przedmiotowy (czynności zastrzeżone).

W ramach tworzonego projektu, jako optymalne rozwiązanie, należy uznać nadanie członkom nowo regulowanego zawodu kompetencji obecnie przypisanych osobom posiadającym uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43 Prawa Geodezyjnego i Kartograficznego. Zakres tak zastrzeżonych czynności winien odznaczać się względnie dużą ogólnością sformułowań (unikanie kazuistyki), przy jednoczesnej ich klarowności (precyzji). Wśród czynności **zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji członków nowo regulowanego zawodu** należałoby wymienić:

1. Kierowanie pracami przenoszenia na obszar Polski i konserwacji geodezyjnych układów odniesienia.
2. Kierowanie pracami konserwacji lub wyznaczania geodezyjnego układu wysokościowego.
3. Kierowanie pracami pozyskiwania i przetwarzania informacji na potrzeby tworzenia i aktualizacji baz danych obejmujących zbiory danych krajowego systemu informacji o terenie (KSIoT).
4. Kierowanie pracami pozyskiwania i przetwarzania informacji przestrzennej na potrzeby tworzenia i aktualizacji baz danych tematycznych i specjalistycznych tworzonych na potrzeby administracji publicznej.
5. Wykonywanie czynności technicznych i administracyjnych związanych z ustalaniem przebiegu granic nieruchomości, w tym m.in. sporządzanie protokołów granicznych i aktów ugody.
6. Wykonywanie podziałów nieruchomości.
7. Przekształcanie struktury własnościowej nieruchomości gruntowych, w szczególności: wykonywanie projektów scaleń i podziałów nieruchomości, wykonywanie projektów scaleń i wymiany gruntów.
8. Wykonywanie prac geodezyjnych i kartograficznych skutkujących dokonaniem wpisów w księgach wieczystych.
9. Kierowanie pracami geodezyjnymi związanymi z obsługą procesu inwestycyjnego. Dokonywanie wymaganych wpisów do dokumentacji procesu inwestycyjnego.
10. Kierowanie pracami związanymi z ustaleniem położenia obiektów w przestrzeni i w czasie (badanie przemieszczeń i odkształceń).
11. Kierowanie pracami dot. standardowych opracowań kartograficznych tworzonych na podstawie baz danych KSIoT.
12. Kierowanie opracowaniem map tematycznych i specjalnych tworzonych na potrzeby administracji publicznej.
13. Kierowanie projektowaniem modeli danych dla systemów informacji przestrzennej administracji publicznej oraz tworzeniem baz danych zgodnych z tymi modelami.
14. Kierowanie pracami geodezyjnymi i kartograficznymi unormowanymi porozumieniami standaryzacyjnymi NATO i normami obronnymi.
15. Redagowanie map topograficznych i ogólnogeograficznych oraz map tematycznych i specjalnych - tworzonych na potrzeby administracji publicznej.
16. Przeprowadzanie kontroli jakości prac, o których mowa w pkt. 1-15.
17. Sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad pracami, o których mowa w pkt. 1-15.
18. Pełnienie funkcji inspektora nadzoru w zakresie geodezji i kartografii określonych w innych przepisach.

19. Występowanie jako rzeczoznawca ds. podręczników przeznaczonych do kształcenia w zawodach. (Wpisanie na listę rzeczoznawców ds. podręczników do kształcenia ogólnego lub podręczników do kształcenia w zawodach, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania).

Ponadto, za zasadne uważamy dodanie zapisu wskazującego, że poza czynnościami zastrzeżonymi w pkt 1-19, członkowie nowo regulowanego zawodu uprawnieni są również do wykonywania innych czynności odnoszących się do prac geodezyjnych i kartograficznych, niezastrzeżonych dla innych zawodów. Zakres czynności zastrzeżonych, w przypadku ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, może zostać sprecyzowany. W ramach przedmiotowego zakresu (czynności zastrzeżonych) możliwe jest też wprowadzenie pewnych wyjątków. Tego rodzaju zastrzeżenia (wyjątki) należałoby wprowadzić, jeżeli wskazany powyżej katalog budzi wśród członków zespołu wątpliwości interpretacyjne. W każdym przypadku należy jednak unikać kazuistyki, przy jednoczesnym używaniu jak najbardziej precyzyjnych pojęć (dających możliwość kwalifikacji danej czynności do jednego z katalogów – pierwszego [zastrzeżenie na wyłączność] bądź drugiego [swoboda prowadzenia działalności]).

II. Zakres podmiotowy

Stoimy na stanowisku, że nowo projektowana ustawa o zawodzie geodety powinna objąć wszystkie osoby, które pełnią określone (zdefiniowane w przyszłej ustawie) czynności zastrzeżone, o których mowa powyżej. Czynności te dotyczą wszystkich dotychczasowych zakresów uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

Uzasadnienie takiej przynależności zostało już złożone pismem z dnia 30.06.21, jednak dodatkowo składamy poniższe argumenty.

Ukształtowana od kilkudziesięciu lat gałąź gospodarki, jaką jest geodezja i kartografia kojarzona jest w Polsce przede wszystkim z zawodem szeroko pojętego geodety. Tak też w społeczeństwie postrzegane są osoby realizujące czynności, o których mowa jest w ustawie Prawo Geodezyjne i Kartograficzne (generalnie jako geodeci, a u osób odznaczających się większym rozeznaniem w tematyce - jako geodeci, geodeci-kartografowie i geodeci-fotogrametry). Jedynie wąskie grono osób, najczęściej należących do zawodu, lub posiadających bezpośredni kontakt z zawodem (z uwagi na powiązania rodzinne lub zawodowe), ma świadomość, że w dziedzinie geodezji i kartografii faktycznie mamy do czynienia z siedmioma specjalizacjami i odpowiadającymi im zakresami czynności, jakie osoby z danej specjalizacji mają prawo wykonywać.

Wszystkie specjalizacje (bez wyjątku) łączą przy tym porównywalne warunki, których spełnienie jest niezbędne do uzyskania poszczególnych uprawnień. Oczywiście warunki te różnią się co do wymaganego wykształcenia, okresu doświadczenia itp., niemniej nie ma w tym zakresie żadnej reguły rozróżniającej w sposób jednoznaczny poszczególne specjalności, a w szczególności brak jest pod tym względem dysproporcji pomiędzy wymaganiami stawianymi dla geodety „klasycznego” i geodety-kartografa czy geodety-fotogrametry itp.. Przyjąć zatem należy, że w zakresie warunków uzyskiwania prawa do wykonywania zawodu w ramach poszczególnych specjalności brak jest różnic pomiędzy poszczególnymi specjalnościami.

Jako naturalne zjawisko należy uznać też powstawanie w danym zawodzie specjalizacji. Jedni radcowie prawni/adwokaci specjalizują się w prawie cywilnym (czy jeszcze wężziej np. w prawie rodzinnym), inni karnym, lub w obsłudze przedsiębiorstw, jeszcze inni w prawie

administracyjnym i świadczą usługi tylko na rzecz sektora administracji publicznej (rządowej czy samorządowej, gdzie z oczywistych względów brak jest między nimi kontaktów z klientami – osobami fizycznymi). Podobnie u lekarzy znajdziemy szereg specjalizacji, z których członkowie niektórych (przykładowo radiolodzy czy patolodzy) nie mają praktycznie nigdy kontaktu z pacjentami – osobami fizycznymi (w przypadku patologów – kontaktów osobami żywymi). Również wśród inżynierów budownictwa znajdziemy osoby specjalizujące się w projektowaniu (i posiadające w tym zakresie stosowne uprawnienia) niewielkich obiektów (w tym na zlecenie osób fizycznych), jak i osoby specjalizujące się wyłącznie w projektowaniu wysoce specjalistycznych obiektów (zleczanych praktycznie wyłącznie przez podmioty niebędące osobami fizycznymi). Zakres faktycznie wykonywanych przez poszczególnych członków danego samorządu (osób z danej specjalizacji) czynności, w tym w szczególności brak wykonywania świadczonych usług bezpośrednio na rzecz osób fizycznych i zarazem brak kontaktu z osobami fizycznymi (klientami), w żadnym z powyższych przypadków nie wyklucza danego radcy prawnego z przynależności do zawodu radców prawnych, lekarza patologa z zawodu lekarzy, a inżyniera budownictwa z zawodu inżynierów budownictwa. W sytuacji, gdy członkowie danego zawodu odznaczają się co do zasady wszystkimi cechami przypisywanymi zawodom zaufania publicznego, okoliczność, że poszczególni przedstawiciele danego zawodu, którzy obrali istniejącą w ramach danego zawodu specjalizację o mniejszym zakresie bezpośrednich kontaktów z osobami fizycznymi, takich kontaktów nie mają, nie może skutkować wykluczeniem poszczególnych specjalizacji z danego zawodu. W każdym zawodzie znajdziemy specjalizacje odznaczające się specyficznymi „właściwościami” (charakterystyką pracy), niemniej te specyficzne właściwości nie mogą dyskryminować przedmiotowych członków danego zawodu, zwłaszcza, jeżeli jest to wynik obranej specjalizacji, a nie cecha charakterystyczna dla całego zawodu. Nawet w ramach specjalizacji wybitnie nastawionych na kontakt z klientem (osobami fizycznymi) można wyobrazić sobie sytuację (przypadek), w którym przedstawiciel zawodu zaufania publicznego nigdy w swojej karierze zawodowej takiego kontaktu nie doświadczył, co jednak nie pozbawia jego osoby ani wykonywanego przez niego zawodu statusu zawodu zaufania publicznego.

W szeroko pojętym zawodzie geodety również mamy do czynienia ze specjalizacjami, które odznaczają się większą lub mniejszą skalą kontaktów z osobami fizycznymi. Powyższa cecha nie powinna być jednak analizowana w odniesieniu do danej specjalizacji ale generalnie do wszystkich członków zawodu geodety, przy czym pragniemy zauważyć, że ów kontakt faktycznie występuje w ramach każdej specjalizacji, o czym będzie jeszcze mowa poniżej.

Należy też zwrócić uwagę, że wiele osób (szeroko pojętych geodetów) łączy różne specjalizacje, wiele firm wykonuje pełny wachlarz prac (z zakresu szeroko pojętej geodezji), są też liczne zadania i projekty wymagające współdziałania kilku różnych specjalności. Dlatego szeroko pojęty zawód geodety należy traktować łącznie, jako jeden zawód, w ramach którego występują różne specjalizacje (w tym m. in. zakres 6 i 7), a analiza spełnienia poszczególnych cech charakteryzujących zawody zaufania publicznego winna zostać odnoszona do tak szeroko pojętego zawodu geodety, a nie jego poszczególnych specjalizacji.

Projekt, nad którym pracujemy, ma szansę powodzenia jedynie w sytuacji jego pełnej akceptacji całego środowiska branżowego. Winien stanowić kompleksową regulację materii której dotyczy, nie może też wykluczać ani pozbawiać części osób praw słusznie nabytych. Zawód zaufania publicznego nie wymaga, aby każda czynność wykonywana przez członka takiego zawodu posiadała wszystkie cechy zawodu zaufania publicznego. Istotne jest, aby takie cechy charakteryzowały ogół prac wykonywanych przez ogół członków danego zawodu (a nie poszczególnych osób, specjalizujących się czasem w wybitnie specyficznych pracach).

Ponadto, wychodząc naprzeciw tej części zespołu, która nie wykonuje i być może nie jest w pełni świadoma zakresu zadań realizowanych przez specjalistów posiadających inne od nich zakresy uprawnień zawodowych (m. in. uprawnienia z art. 43 pkt 6 i 7 Prawa Geodezyjnego i Kartograficznego) poniżej przedstawiamy pokrótce niektóre z charakterystycznych cech czynności wykonywanych przez takie osoby, a potwierdzające ich tożsamość z cechami charakterystycznymi dla zawodów zaufania publicznego:

- a) Osoby posiadające uprawnienia z pkt 6 i 7 uczestniczą m. in. przy tworzeniu i aktualizacji baz danych przestrzennych obejmujących zbiory Infrastruktury Informacji Przestrzennej, stanowiące rejestry publiczne. Dane zawarte w przedmiotowych rejestrach muszą być rzetelne, aktualne i prawdziwe. Zaufanie do danych zawartych w przedmiotowych rejestrach oparte jest na zaufaniu, jakim osoby korzystające z przedmiotowych rejestrów, darzą osoby tworzące przedmiotowy rejestr, czyli w szczególności do osoby posiadającej uprawnienia z pkt 6 i 7. Rejestry te są podstawą specjalistycznych opracowań, determinują ważne decyzje, w tym dotyczące życia i zdrowia ludzkiego (wykorzystywane w systemach ratunkowych (GOPR, pogotowie ratunkowe), bezpieczeństwa (policja, straż pożarna, graniczna). Nie budzi zatem wątpliwości, że prawidłowe wykonywanie czynności związanych z tworzeniem i aktualizacją przedmiotowych baz leży w interesie publicznym – wszystkich obywateli, faktycznie korzystających z efektów pracy osób posiadających uprawnienia z pkt 6 i 7. Z uwagi na bezpośredni wpływ zadań (aktywności zawodowej) realizowanych przez osoby posiadające uprawnienia z pkt 6 i 7 dla społeczeństwa zachodzi konieczność zapewnienia prawidłowego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania tegoż zawodu.
- b) Przy tworzeniu i aktualizacji BDOT10k i opracowań tematycznych niejednokrotnie dochodzi do interakcji z osobami fizycznymi, podczas wykonywania wywiadu terenowego może zachodzić potrzeba wstępu na posesje w celu wprowadzenia nowych obiektów oraz charakterystyk obiektów (różnych atrybutów), dodatkowo przedstawiciele zawodu uzyskują od osób fizycznych szereg cennych informacji (np. o dzikich wysypiskach śmieci, zanieczyszczeniach, niewidocznych elementach infrastruktury nieujawnionej w dokumentacji, zjawiskach okresowych. np. osuwiskach, okresowych ciekach itp.). Z kolei opracowania fotogrametryczne niejednokrotnie wymagają oznakowania tzw. fotopunktów na gruncie, co może wiązać się z wejściem na teren prywatny a w terenach zurbanizowanych na ogrodzoną posesję. Produkty fotogrametryczne stanowią bazę wielu opracowań (jako podkład mapowy, źródło informacji), na ich podstawie tworzone są numeryczne modele terenu i numeryczne modele powierzchni terenu istotne przy inwestycjach, projektowaniu branżowych linii przesyłowych, wyznaczaniu stref zalewowych i wielu innych. Opracowania tworzone przez uprawnionych nr 6 i 7 wykorzystywane są między innymi w centrach powiadamiania ratunkowego i działaniach służb ratowniczych oraz bezpieczeństwa. Opracowania te muszą być zatem najwyższej jakości, tak by przedstawiciele służb mogli im zaufać m. in. przy prowadzeniu akcji ratunkowych. Od rzetelności wykonanych opracowań niejednokrotnie zależą losy życia czy zdrowia ludzi, warunkują one szanse i czas dotarcia do potrzebujących, czy też do zjawisk zagrażających otoczeniu, obejmują działania prewencyjne, antyterrorystyczne i inne, często stanowią podstawę w podejmowaniu kluczowych decyzji dla życia i zdrowia ludzkiego oraz ochrony mienia i obronności kraju, również wykorzystanie tych danych w systemach zarządzania drogami i liniami kolejowymi przekłada się na jakość życia

i bezpieczeństwo publiczne. Prawidłowe stworzenie tego typu opracowań bez przeprowadzenia wywiadu ze stałymi mieszkańcami danego terenu jest praktycznie niemożliwe. Osoby z takimi uprawnieniami ponadto współpracują i współtworzą wiele produktów geodezyjnych, w tym tworzonych przez uprawnionych z innych zakresów. W sytuacji gdy szereg przedstawicieli (specjalności) zawodów zaufania publicznego wykonuje zawód bez kontaktu z osobami fizycznymi (przykłady przywołano powyżej), i nie stoi to na przeszkodzie do uznawania wykonywanego przez nich zawodu za zawód zaufania publicznego, możliwość uznania za zawód zaufania publicznego osób z uprawnieniami, o których mowa w pkt 6 i 7, nie powinna budzić wątpliwości, zwłaszcza, że osoby te przy wykonywaniu czynności zawodowych z zasady posiadają kontakt z osobami fizycznymi i w oparciu o zaufanie jakim są obdarzane uzyskują od tych osób fizycznych cenne dla opracowywanych przez siebie baz informacje. Oczywiście wydaje się zatem fakt, że w ramach wykonywania czynności służbowych osoby z uprawnieniami z pkt 6 i 7 wchodzi w kontakty z osobami fizycznymi, a uzyskiwane w ten sposób dane i informacje są wykorzystywane w różnych sytuacjach, np. podczas wystąpienia potencjalnego lub realnego zagrożenia dóbr o szczególnym charakterze np. życia, zdrowia, wolności, godności, dobrego imienia.

- c) Jak już wskazano powyżej osoby z uprawnieniami z pkt 6 i 7 muszą wykonywać spoczywające na nich zadania w sposób niezwykle precyzyjny, dokładny i staranny, gdyż od prawidłowości i rzetelności świadczonych przez nich usług zależy możliwość zapewnienia gwarantowanych przez Konstytucję praw podmiotowych jednostek – zarówno osobom bezpośrednio korzystającym z wykonanych przez nich opracowań (np. członków ekip poszukiwawczych, ratowniczych, służb, w tym policji, straży pożarnej czy wojska, czy bezpośrednio obywatelom), jak i poszkodowanym obywatelom (np. osobom, którym jednostki ratownicze niosą pomoc). Jako przykład opracowań powstałych na podstawie produktów wykonanych przez tę grupę uprawnionych, ważnych z punktu widzenia ochrony interesów osób fizycznych, ich potrzeb i ochrony ich praw, można wskazać:
- Krajową Mapę Zagrożenia Bezpieczeństwa
  - Mapy ryzyka powodziowego, które przedstawiają potencjalne negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi oraz wartości strat materialnych, przedstawiają potencjalne negatywne skutki dla środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej,
  - Mapy zagrożenia powodziowego, które określają m.in. strefy zagrożenia powodziowego strefy o ogromnym znaczeniu dla ludności, z jednej strony ze względu na bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego, z drugiej możliwość korzystania z nieruchomości i wpływ na wartość tej nieruchomości, dlatego jakość ich wyznaczenia ma kolosalne znaczenie dla ludności,
  - Opracowania i pomiary fotogrametryczne wykorzystywane niemal w każdej dziedzinie geodezji i kartografii,
  - Produkty wojskowe wg standardów NATO i norm obronnych.
- d) Jak już zaznaczono powyżej dla uzyskania uprawnień zawodowych z pkt 6 i 7 konieczne jest posiadanie porównywalnego wykształcenia, wiedzy i doświadczenia jak dla uzyskania uprawnień z pozostałych specjalności z art. 43. Do uzyskania uprawnień zawodowych z pkt 6 i 7 wymagana jest wysoka wiedza, profesjonalizm, ale przede wszystkim doświadczenie. Wykonywanie przedmiotowych czynności nie jest oparte jedynie na wiedzy technicznej, gdyż realizacji takich prac nie można się wyuczyć na podstawie dostępnych materiałów. Dla prawidłowego wykonywania przedmiotowych

czynności konieczne jest doświadczenie, wysoka kultura technologiczna (ze względu na ogromny postęp w tej dziedzinie) i szczególne predyspozycje, bowiem przy modelowaniu informacji i zjawisk, spotyka się konkretne i niepowtarzalne warunki danego terenu i trzeba umieć wyciągać właściwe wnioski, tak aby powstałe produkty, istotne z punktu widzenia państwa i obywateli, były wiarygodne i spełniały swoją rolę. Skomplikowanie produktów, rozbudowane struktury danych, wymagania techniczne i technologiczne, potrzeba znajomości specjalistycznych zasad i reguł do interpretacji otoczenia powodują, że obywatel korzystający z produktów nie byłby w stanie samodzielnie sprawdzić ani rzetelnie ich ocenić i korzysta z nich na zasadzie zaufania do osoby sporządzającej tego rodzaju opracowanie. Domena ta ciągle się rozwija, ze względu na popularyzację Systemów Informacji Geograficznej, mobilnej kartografii (nawigacji), technik satelitarnych i ogólnie techniki, dlatego będzie przybywać potwierdzeń, że produkty takie muszą spełniać warunek zaufania publicznego. Nie powinno zatem budzić wątpliwości, że dla wykonywania czynności objętych uprawnieniami zawodowymi z pkt 6 i 7 konieczne jest posiadanie szczególnych kwalifikacji, które wymagają nie tylko odpowiedniego, formalnego wykształcenia, ale także dużego doświadczenia, które łącznie dają rękojmię należytego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania zawodu, z uwzględnieniem szczególnych norm deontologii zawodowej.

- e) Osoby posiadające uprawnienia zawodowe z pkt 6 i 7 przy tworzeniu/aktualizacji opracowań niejednokrotnie uzyskują informacje związane z przedmiotem opracowania od osób fizycznych – najczęściej stałych mieszkańców danego terenu, o czym była już mowa powyżej. Wielokrotnie informacje te dotyczą również tychże osób. Przekazywanie takich informacji osobom posiadającym uprawnienia zawodowe z pkt 6 i 7 związane jest właśnie z zaufaniem, jakim osoby te są darzone. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, że produkty fotogrametryczne charakteryzujące się dzisiaj wysoką rozdzielczością (centymetrową) pozwalają na identyfikację osób i innych danych dotyczących obywatela (np. numerów tablic rejestracyjnych, stanu posiadania...). Osoby posiadające uprawnienia zawodowe nr 6 i 7 przy wykonywaniu zadań korzystają również z rejestrów publicznych zawierających istotne informacje na temat osób fizycznych, w tym z EGiB, mają prawo wejścia na grunt np. przy wykonywaniu wywiadu terenowego, tworzą bazy miejscowości ulic i adresów i wiele innych. Z efektów pracy osób posiadających uprawnienia zawodowe z pkt 6 i 7 korzystają w największym stopniu mieszkańcy terenów, których dane opracowania dotyczą (niejednokrotnie osoby z którymi przeprowadzane były np. wywiady terenowe), a także całe społeczeństwo – jako ogół obywateli. Powyższe okoliczności dowodzą, że czynności wykonywane przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe z pkt 6 i 7 cechują się również pozyskiwaniem informacji osobistych i dotyczących życia prywatnego osób, które to z kolei osoby korzystają z opracowań wykonywanych dzięki pozyskanym od nich informacjom. Z uwagi na charakter przedmiotowych danych oraz sposób ich pozyskania zachodzą podstawy do zakwalifikowania ich jako informacji objętych tajemnicą zawodową.
- f) O samodzielności wykonywania zawodu w zakresie osób posiadających uprawnienia zawodowe z pkt 6 i 7 przesądzają wprost przepisy Prawa Geodezyjnego i Kartograficznego, które mówią, iż posiadanie uprawnień zawodowych wskazanych w art. 43 uprawnia do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii.

Reasumując: Prace wykonywane przez osoby z przedmiotowymi uprawnieniami charakteryzują się już obecnie wszystkimi cechami, jakie są przypisywane osobom wykonującym zawód zaufania publicznego. Osoby te tworzą bazy o doniosłym znaczeniu dla ludności (BDOT10K, NMT, NMPT, ortofotomapy, bazy i mapy tematyczne i inne). Przy tworzeniu przedmiotowych baz nawiązują kontakt z osobami fizycznymi i przeprowadzają z nimi wywiady terenowe, uzyskując szereg istotnych informacji objętych tajemnicą zawodową. Tworzone bazy są wykorzystywane w szacowaniu ryzyka (np. zagrożenie powodziowe, szacowanie strat majątkowych), w systemach bezpieczeństwa i powiadamiania ratunkowego. Bazy te determinują czas dotarcia do poszkodowanych, wytyczają drogi ewakuacyjne, często od nich zależy życie i zdrowie ludzkie. Z baz tych korzystają również mieszkańcy poszczególnych terenów, którzy niejednokrotnie uczestniczą przy ich tworzeniu, udzielając istotnych informacji. Osoby z przedmiotowymi uprawnieniami tworzą bazy i mapy unormowane standardami NATO, a więc mają znaczenie dla bezpieczeństwa kraju. W swojej pracy dokonują pomiarów na potrzeby tych baz i produktów specjalistycznych. Ich usługi i produkty przekładają się na bezpieczeństwo obywateli (np. przy akcjach ratunkowych), ochronę ich własności (np. przy mapach zagrożenia powodziowego i ryzyka), wykorzystywane są przy współpracy z geodetami innych specjalności np. przy ustaleniach granic, a także w procesie inwestycyjnym. Powyższe wskazuje na ich udział w ochronie interesu publicznego.

III. Podsumowanie

Projektowany zawód geodety należy ująć szeroko, obejmując nim wszystkie specjalności opisane aktualnie w art. 43 Prawa geodezyjnego i kartograficznego. Lekarze, radcowie prawni, adwokaci czy inżynierowi budownictwa także specjalizują się w różnych dziedzinach. W wielu spośród takich specjalności intensywność kontaktu/relacji z osobami fizycznymi jako klientami jest wręcz znikoma (lub żadna), nikt jednak nie twierdzi, że z uwagi na obronę przez danego lekarza/adwokata/radcę prawnego czy inżyniera budownictwa specjalizację utracił on przynależność do danego zawodu zaufania publicznego, lub też, że osoby które planują specjalizować się w danej dziedzinie nie będą traktowane jako osoby wykonujące zawód zaufania publicznego.

W przypadku poszczególnych specjalności aktualnie uregulowanych w prawie geodezyjnym i kartograficznym – w stosunku do każdego z zakresów uprawnień zawodowych wymagane są porównywalne kwalifikacje i odpowiednie doświadczenie. Obecnie ustawodawca w sposób porównywalny statuuje zatem osoby wykonujące zawód w ramach poszczególnych specjalności. Zapisy projektowanej ustawy odnosząc się do zakresu czynności zastrzeżonych obejmują w praktyce wszystkie czynności, jakie mogą być wykonywane przez każdą ze specjalności opisanych w art. 43 prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Projektowany zawód geodety (oraz wszystkie jego specjalności) posiada cechy statuujące go w gronie zawodów zaufania publicznego. Okoliczność, że niektóre z czynności możliwych do wykonywania przez geodetę będą charakteryzowały się większą bądź mniejszą intensywnością poszczególnych cech przypisywanych zawodom zaufania publicznego nie wyłącza możliwości zakwalifikowania szeroko rozumianego zawodu geodety do zawodów zaufania publicznego.

Jeżeli naszą wola jest stworzenie silnego samorządu zawodowego, należy jak najszerszej ująć zakres podmiotowy zawodu, tak aby objęte były nim wszystkich dotychczas wskazane w art. 43 Prawa geodezyjnego i kartograficznego specjalizacje, dla których już obecnie ustawodawca stawia określone wymagania do ich wykonywania, a w odbiorze społecznym najczęściej postrzegane są łącznie pod pojęciem szeroko rozumianego zawodu „geodety”.

Nie bez znaczenia jest również postęp technologiczny z jakim mamy do czynienia od ostatnich kilkunastu/kilkudziesięciu lat, w wyniku którego te same czynności geodezyjne możemy przeprowadzić przy pomocy zupełnie różnych metod, z wykorzystaniem zupełnie odmiennych środków i technologii, teoretycznie przez osoby o zupełnie różnej specjalizacji. Próba różnicowania przedmiotowych osób przy wykonywaniu tych samych czynności (ale różnymi metodami/technikami) wyłącznie z uwagi na odmienną specjalizację również wydaje się nie do zaakceptowania.

Status zawodu zaufania publicznego winien być postrzegany przez pryzmat zawodu, a nie poszczególnych specjalności rozróżnianych w ramach danego zawodu, czy czynności faktycznie wykonywanych przez poszczególnych członków tego zawodu.

Data: 16.09.2021

PREZES ZARZĄDU
Robert Rachwał

PGK

PREZES
GEODEZYJNEJ IZBY GOSPODARZEJ
mgr inż. Krzysztof Lichończak

GIG

Dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz, prof. uczelni

Joanna Bac-Bronowicz
Przewodnicząca Zarządu Głównego
Stowarzyszenia Kartografów Polskich

SKP